

stand for en grundig og omhyggelig Overveielse, hvilket, som det forekommer mig, maa gjøre det lettere for den Deel af Repræsentationen, der nu har Sagen under Behandling, at vise den af mig oftere ønskede Resignation. Lovudkastet er, som sagt, undergaaet forskjellige Endringer paa et andet Sted, hvoraf nogle ligefrem med Nødvendighed vare begrundede i de ulykkelige Forhold, som ere komne tilstede, efterat det var afleveret fra Commissionen; andre maae vistnok erkjendes for at være hel- dige, baade med Hensyn til det Formelle og det Reelle; atter andre forekommer mig at have været unødvendige, og jeg nægter ikke, at der er flere, jeg hellere havde ønsket borte. Uagtet jeg saaledes ganste vist, ifølge den Kjærlighed, jeg naturligt maa have til det hele Arbeide, kunde føle mig ligesaa stærkt fristet som maaste Noget til at gjøre min individuelle Anstuelse gjældende med Hensyn til Lovudkastet i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra det andet Thing, saa opgiver jeg dette, og jeg er for min Deel, for at fremme Sagen, villig til at tage Udcastet ganste som det er kommet til os fra det andet Thing. Jeg skal fremdeles vise min Resignation i denne Sag paa en anden Maade, nemlig derved, at jeg ikke giver efter for den Fristelse, der unægtelig kunde være for mig til at imødegaae en stor Deel af de Bemærkninger, som idag ere fremkomne. Der er fremsført Meget, som efter min Overbeviisning berøer paa en urigtig Opfattelse tildeels af enkelte Bestemmelser i Lovudkastet og tildeels af Forholdene, saaledes som de retlig bør opfattes; men jeg skal ikke gaae ind derpaa, blandt Andet ogsaa af den Grund, at Sagen nu foreligger til første Behandling, hvor kun en principiel Behandling af Lovudkastet hører hjemme. Naar de forskjellige Udtalelser, der ere fremkomne, skulde blive fastholdte saaledes, at de til anden Behandling fremtræde igjennem bestemt formulerede Endringsforslag, vil der være tilstrækkelig Leilighed til nærmere at komme ind paa dem. Jeg skal altsaa her kun dvæle ved de mere principielle Bemærkninger, der ere fremsatte imod Lovudkastet, men jeg skal dog først gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad der blev ubtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds. Han meente, at det var en

Mangel ved Lovudkastet, at man havde givet Biddeffsystemet et saa stort Omfang, at man havde udelukket Naadens Ret, hvilket vel skal være det Samme som Benaadningsretten, samt at man havde givet Lovudkastets Bestemmelser en vis Art Evigvarighed. Jeg skal dertil bemærke, at Benaadningsretten ingenlunde er udelukket; det har ikke kunnet falde de Mænd ind, der have beskæftiget sig med denne Sag, at det overhovedet var muligt for Mennesker at affatte en Lov saaledes, at man kunde forudsæe al den uendelige Rigdom af Nuancer, der kunne møde i det virkelige Liv, og som kunne gjøre, at en Lovbestemmelse, om den er afsættet med nok saa megen Hensyntagen til mulige Eventualiteter, dog i det specielle Tilfælde kan medføre Uretfærdighed eller Ubillighed. Man har altsaa ingenlunde villet udelukke Benaadningsretten, men man har tværtimod villet holde dette kongelige Prærogativ i den Agt og Ære, der tilkommer det, ved at forhindre, at det saa at sige skulde blive misbrukt paa den Maade, hvorpaa det nu skeer, idet der næsten hver anden Dag kun være Spørgsmaal om at udøve denne Ret, for ligefrem at byde paa Feil ved Straffelovgivningen. Derved nedværdiges, om jeg saa maa sige, Benaadningsretten, der bør reserveres til enkelte Tilfælde, som virkelig ere af en særlig Bestaaffenhed. Jeg kan dernæst ikke ansee det for en Mangel ved Loven, at den har Charakteren af en vis Evigvarighed. Det forekommer mig, at det vilde være en høi Grad af Nøes for et saadant Arbeide, naar det virkelig var saaledes, at det kunde bestaae, ikke blot for en lang Tid, men endog for Evigheden, og navnlig naar dette blev muligt derved, at Loven var affattet saaledes, at den bestandig kunde følge med Tidsaanden i dens forskjellige Udvikling. Det ærede Medlem savnede fremdeles Bestemmelser om Straffens Indflydelse paa de paagjældende Individens Stilling i det borgerlige Samsund. Jeg skal dertil bemærke, at det ganste vist kan være hensigtsmæssigt, at der gives Bestemmelser derom, og at de, vi i saa Henseende have, samles og ordnes paa en anden Maade. Dette er Noget, der heller ingenlunde er undgaaet Lovcommissionens Opmærksomhed; det er tværtimod omtalt i de Lov-